

[Jytte Hilden]

i front, og det hører også med, når man snakker industripolitik.

Så er der også det spørgsmål, som vi har oplevet i forbindelse med virksomheden Novos ansøgning om en gensplejningsfabrik ved Kalundborg. Der har vi oplevet, at det er svært for det offentliges personale, for de mennesker, der rent faktisk skal stå mål med ekspertisen i industrien, at være på højde med den viden, som man har i industrien, og det vil sige, at en industripolitik og bl.a. dette bioteknologiske tigerspring også må indeholde et element af uddannelse af det offentliges personale både i centraladministration, i amter og i kommuner plus et generelt løft på vores forskellige forskningsinstitutioner, for ellers kan vi ikke spille denne konstruktive ping-pong med vore virksomheder. Ellers kan de ikke føle sig sikre på, at det rent faktisk er de rigtige spørgsmål, der bliver stillet, og dermed ikke føle sig sikre på, om tingene bliver accepteret i befolkningen.

Det er klart, at når jeg nævner Kalundborg, er det, fordi det er dér, jeg er valgt, og fra tid til anden har jeg oplevet en næsten grænseløs frygt for disse trepattede køer og lyserøde bakterier, som man frygter kan smutte ud fra diverse fabrikker.

Og det bringer mig til det sidste punkt, som er vigtigt, når man vil forsøge at lave et samlet program, nemlig forståelsen for en bred folkelig oplysningskampagne. Nu har vi netop her i folketinget vedtaget at få et teknologinævn, og et sådant teknologinævn kunne udmærket have som opgave at informere bredt om disse bioteknologiske ting.

Altså penge til en målsætning for decideret udvikling og produktion på det bioteknologiske område med basis i vores tradition for landbrug og højt sundhedsvæsen. Spørgsmålet om både grundforskning og målrettet forskning, spørgsmålet om uddannelse af det offentliges personale alle de steder, hvor man møder krav til denne industri, et ønske om at støtte og hjælpe industrien samt en bred oplysningskampagne hører for mig at se til det, som vi kunne kalde endnu et tigerspring.

Industriministeren (Stetter):

Jeg har lyttet opmærksomt til deltagerne i denne interessante og – forekommer det mig – positive debat.

Mit foreløbige indtryk er, at der er tilslutning til den overordnede industripolitiske linje, som regeringen har lagt, og den tilslutning er jeg glad for og tilfreds med.

Nu vel, der er rejst kritik fra oppositionens side af redegørelsen, og det er vel en kritik, som altid vil forekomme, uanset hvordan partierne er placeret i denne sal.

Jeg vil også tillade mig at gøre opmærksom på, at det ikke er nogen nem opgave at skrive en industripolitisk redegørelse, som skal fremstille industriens situation, dens resultater og dens fremtid.

Jeg vil gerne indlede med at takke for de positive bemærkninger, som er kommet fra en del af medlemmerne, ikke mindst naturligvis fra regeringspartierne ordførere.

Hr. Erling Jensen talte om nødvendigheden af en samordnet industripolitik, og dér er jeg ganske enig med min forgænger. Det er ikke alene de foranstaltninger, som industriministeriet står for, der udgør industripolitikken. Industripolitik kan man finde hos undervisningsministeren vedrørende uddannelse, hos miljøministeren vedrørende miljø, hos skatteministeren f.eks. vedrørende de mange skattelove og regler, som gælder for industrien, hos arbejdsministeren, forskningsministeren, og således kunne jeg blive ved. Det er naturligvis en kæmpeopgave at få alle disse forskellige initiativer, som hører under forskellige ministre, samordnet, således at de kan virke som et hele og ikke risikere at modvirke hinanden.

Hr. Erling Jensen siger, at midlerne til erhvervsfremmeordningerne ikke skal komme fra andre erhvervsfremmebevillinger. Nu er det jo således, at det, vi her taler om, er forslag til finanslov for 1986, og vi er jo heldigvis ikke færdige med forhandlingerne på dette punkt. Jeg vil da ikke afvise, at der kan blive tale om et andet flertal her i folketinget, som måske vil ændre på det forslag, som regeringen har lagt frem, men på den anden side synes jeg ikke, det tjener noget formål at gå ind i forskellige hypotetiske situationer, som måtte opstå, inden vi skal stemme om dette forslag til finanslov for 1986.

Hr. Erling Jensen spørger, hvorfor det varrede så længe, inden erhvervsfremmeordningen blev understøttet med yderligere en rammebevilling på 100 mill. kr. Ja, forklaringen er den ganske enkle, at regeringen i foråret traf beslutning om at sænke bevillingen på